

László Gábor Belicza

The Sky Above Kóspallag

Idegenség- és otthontapasztalat...

Az ezek között húzódó – olykor igen vékony – határon állhat meg az ember, ha fellapozza Belicza László Gábor kóspallagi albumát. Arcokra, tájakra, gesztusokra, érintésekre irányítja a tekintetünket. Hogyan ragadható meg egy közösség tevékeny jelenléte egy gép segítségével? Egy idegen, egy jövevény szemszögéből? Kiről árulnak el többet ezek a képek – a gép lencséjével szemközti világról vagy a gép mögötti emberről? Mivégre e kitartó és érzékeny figyelem? Nem tudnék minderre válaszolni, mert folyton egy újabb kérdéshez érkezem: milyen árnyalatokkal tud ebbe beépülni az idő? Mi lesz, ha mégsem csak elmúlt pillanatok rögzülnek ezeken a fotókon? Ha néhány esztendőnyi csendes szemlélődés által sikerül láthatóvá tenni valami igazán lényegest az élet illékony szépségéből és eltiporhatatlan természetéből?

The Sky Above Kóspallag

Unfamiliarity or the sense of being at home... One can find themselves on the –sometimes very thin – line between these two feelings when opening up the album of László Gábor Belicza that he created of Kóspallag. He draws our eyes towards faces, landscapes, gestures, touches. But how can the active presence of a community be captured by a machine, from the perspective of a stranger, a newcomer? Who do these images tell us more about – the world in front of the lens or the person behind the camera? To what end does he have this persistent and sensitive attention? I could not answer all these questions, because I keep coming back to others: what nuances can time incorporate? What if it is not just moments that have passed that are captured in these photographs? What if, through a single year of quiet contemplation, he managed to make visible something truly essential of the fleeting beauty and indestructible nature of life?

„Ez a munkám egy börzsönyi kis faluról, Kóspallagról szól, dokumentarista, de nagyon szubjektív élményekből építkezik. Amit itt tapasztalok, annak különös ereje van, a táj itt rendet teremt, az ember pedig alkalmazkodik hozzá egy fenntarthatóbb jövő reményében. Pedig van hasonló élményem, a családomban fontos szerepet kap a földművelés, kertészkedés, állattartás, de itt a kötődés természet és ember között igazán szoros. Persze, ezt lehet kívülről látni így sokszor bizonytalan ez a folyamat, mivel kívülálló vagyok. Az, hogy fényképeket készítek emberről, tájról, csendéletekről, az kevésbé hangsúlyos. Egyre inkább beépülni vagyok itt, közösségi és egyéni sorsok alakulnak a szemem előtt, s én ennek szeretnék a részese lenni.

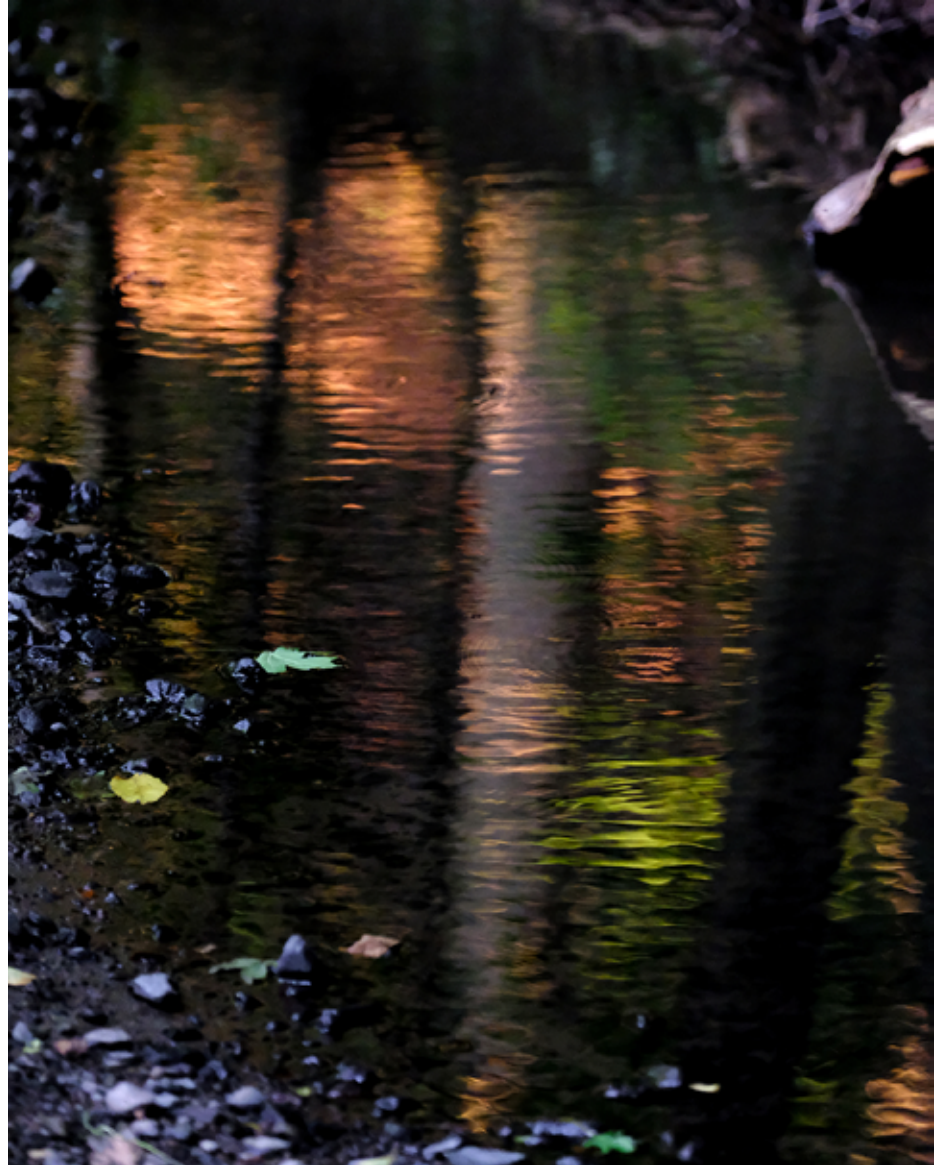
Nem is tudom mi volt előbb, hogy itt jó lenne élni, vagy, hogy ami itt van, azt meg kellene öröközni. Nyilvánvaló, hogy a többet, bensőségesebbet látó szem a helyiek kiváltsága, de ez egyelőre nem is feladatom; az ábrázolt földet, házat, tájat, falusi megnyugvást a saját érzelmeimmel ruházom fel. Amiben a kóspallagiak bizalma nagyon sokat segít.”

“This work is about a small village, Kóspallag, in the Börzsöny mountains, it is a documentary, but it is based on very subjective experiences. What I experience here has a special power, the landscape creates order and people adapt to it in the hope of a more sustainable future. Although I have similar experiences since in my family, farming, gardening and animal husbandry play an important role, but here the bond between nature and man is really close. Of course, maybe it’s just because I can see all this from the outside, so it is often a precarious process, because I am an outsider. The fact that I am taking photographs of people, landscapes, and still life is less pronounced. I’m more and more embedded here, community and individual destinies are forming in front of my eyes and I want to be part of that. I don’t know what came first, that it would be good to live here, or that what is here should be immortalised. Obviously, the eye that sees more, more intimately, is the privilege of the locals, but that is not my task for the moment; I infuse the land, the house, the landscape, the rural tranquillity with my own emotions. In this, the trust of the people of Kóspallag helps me a lot.”

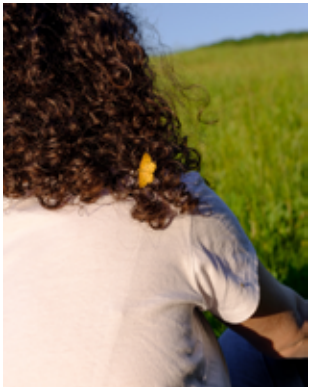
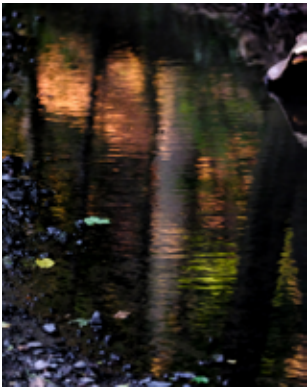
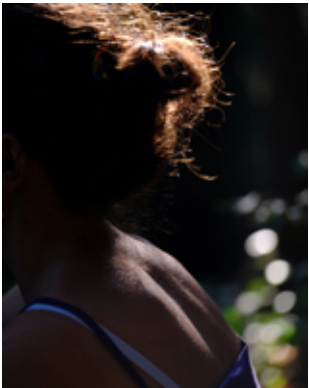
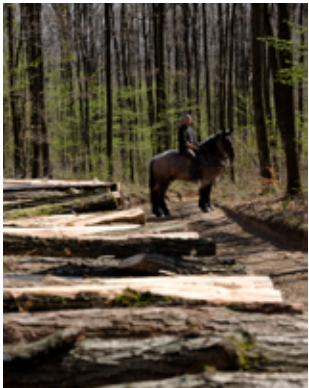
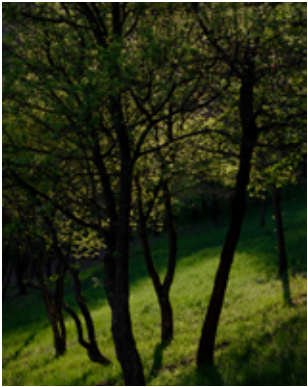
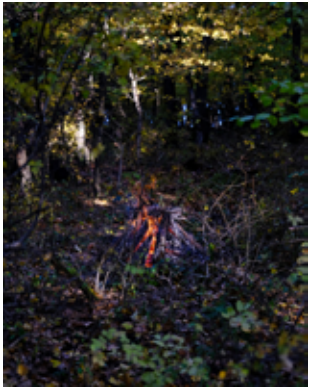
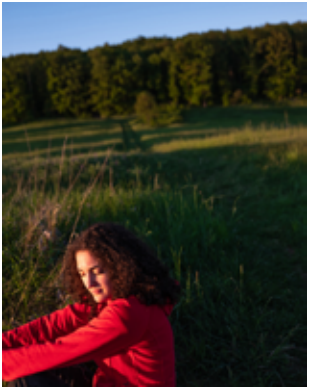
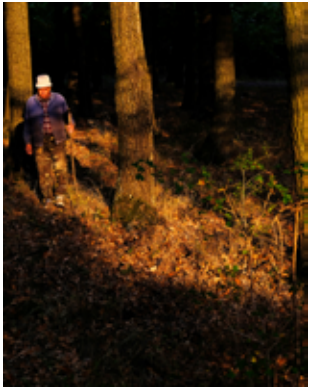

The Sky Above Kóspallag

2020 -

Mária's Garden

Gábor a városi permakultúra csendes mestere. Egy Waldorf iskola hátsó udvarában járunk.

Az ő világában nem létezik hulladék. Csupán nem megfelelő helyen, időben vagy módon felhalmozódott nyersanyagok vannak. Akaraterővel, kreativitással és idővel bármiből felépülhet valami csodálatos. Szelíd állhatatossággal és végtelen türelemmel várja ki, amíg minden csillag, eszköz és alapanyag összeáll leleményes elképzeléseinek megvalósításához.

Habár az önképzés és a tartalmas egyedüllét embere, élete szervesen összefonódik az iskola és közössége életével. Mint a gombafonalak a fák gyökérzetével: együtt-lét. Együtt-működés. Szinergiák és antagonizmusok dinamikus tánca az időben. Szívében erő, szemeiben melegség, kezeiben tapasztalatba mártott szorgalom él.

Kertésznek nem mondja magát; szakterületei inkább a barkácsolás, a kreatív és regeneratív talajépítés, a természetes mintázatok megfigyelése és a permakultúrás élelemtermelés, és öntözés rendszertervezése.

Márias's Garden

Gábor is the silent master of urban permaculture. We are in the backyard of a Waldorf school.

In his world, there is no waste. There are only raw materials accumulated in inappropriate places, times or ways. With willpower, creativity and time, anything can be turned into something wonderful. With gentle perseverance and infinite patience, he waits for all the stars, tools and materials to come together to realise his ingenious vision.

Although he believes in self-education and meaningful solitude, his life is inextricably intertwined with that of the school and its community. Like hyphae inside the roots of trees: this is coexistence. Cooperation. A dynamic dance of synergies and antagonisms in time. His heart is full with strength, his eyes with warmth, and his hands – dipped in experience – are always busy with the task of the day.

He doesn't call himself a gardener; his specialties are rather DIY, creative and regenerative soil building, observation of natural patterns, permaculture food production and irrigation system design.

Postcards from the Sea

A zajos pihenés nyugalma egy pillanatra kifeszül a víz előtt, a mozdulat félbemarad. Fénnyel körberajzolt történet, lehet a nap kezdete, a vége is, mindenkinek más. A növény, ami otthon gicszesnek hat, itt egyszerűen simul a többi közé. Ő nálunk idegen. Talán ha letépnénk, akkor éreznénk, hogy ezeket a napokat nem vihetjük magunkkal. Amikor az ünnepi tekintetünkkel nézünk, meglátjuk a rejtett valóságot. De ez a látogató szeme. Az ott-lakó a maga valóságában él, csak annak változásait figyeli meg.

Mindenki el akar mesélni egy történetet. A szemünkkel hallgatjuk. Aztán belekúszik egy váratlan részlet, és megtörik, megváltozik a történet - mi is belekerülünk.

Egy pillanatra megállunk. Csomópont. Talán a jelen fordítottja történik, talán ez a hely a valóságunk, ahol élünk, és a másik, ahonnan ide jöttünk, az az utazás, a különlegesség. Eddig nyugalom volt, most siettetjük a haladást, a kerekeket, a láb izmait. A képzelet izomláza, kifáradás a kanyar előtt. A tudatot is hálóval kellene lefogni, hogy lassítson. Szükségünk van erre az „egyszer-egy-évben” másodpercre. Elmerülünk a látványban. És akkor ott van. Az, akinek a saját csendje is a hétköznapi része. Elrejtőzünk, megfigyeljük. Társak vagyunk, együtt merülünk.

Ez már nem a június kifakult hősége - teltebb és sárgább. A fű árnyéka, mint a szívdobogás EKG képe. A szín-kontrasztokban, egy fa indulni készülő mozdulatában nyaralásunk esszenciája. A kék sós ízű. A szájpadrólásunkra tapad, ahogy belemosolygunk. Haladásra készlet. Minden bevon a tenger aznapi árnyalata - kék szem, ami elnyeli pillantásunkat. A felismerés fénycsíkjai vezetnek a szemet a középpontba. Várjuk, hogy felbukkanjon, amit magunkkal vihetünk. A vízmintában felismerhetetlen tömeg, a vízfelszínen az arcunk körvonala. Az utazás: nézőpont. Lehet az, amit meglátunk, de az is, amit leképez bennünk. Ha ez az élmény ránkvetül, mi rajzolódik ki belőlünk a tűzfalra? Először kizökkent az idegen felirat. Aztán mozogni kezdünk az utcákon, a részükké válunk. Talán nem vagyunk idegenek sehol, csak az érzéseink azok. A felszabadultság keveri át a levegőt. Törölközőnkkel lefoglalunk egy helyet. Túl kontrasztosak vagyunk: túl fehérek? Csak a póráz egyik vége látszik. A naplementébe olvadt táj mint az elszenesedett fadarab. Vajon most is ég? Úgy csodáljuk, mint egy régi képeslapot, ami csak egy emlékből létezik.

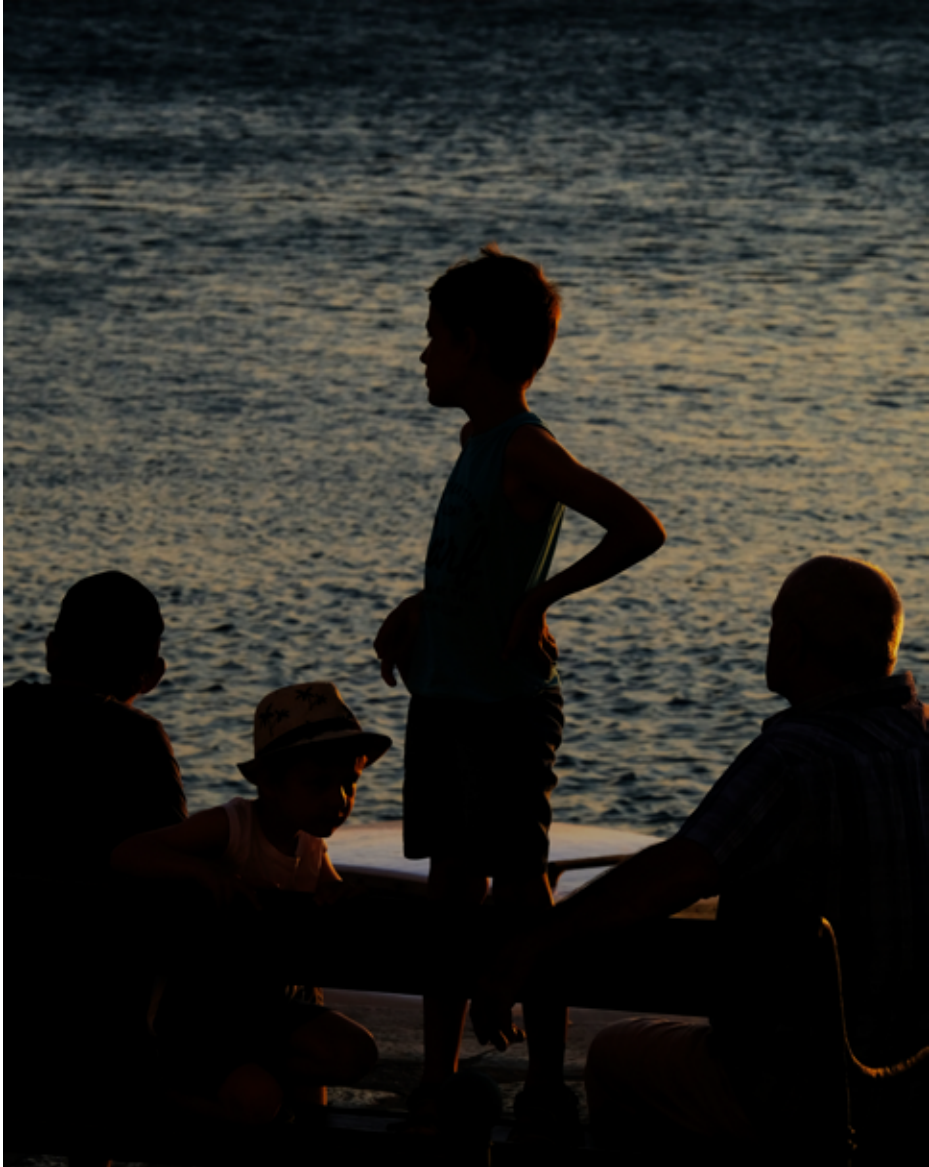
The serenity of the noisy rest stretches out for a moment in front of the water, the movement is interrupted. A story circled with light - it can be the beginning or the end of the day, it is different for everyone. The plant that looks kitschy at home simply blends in with the rest. It is a stranger by us. Maybe if we would pick it we would feel like we cannot preserve these days. When we look with our festive gaze, we see the hidden reality. But this is the visitor's eye. The native lives in its own reality, only observing its changes.

Everyone wants to tell a story. We listen to it with our eyes. Then an unexpected detail creeps in, the story breaks, it changes - we became a part of it.

We stop for a moment. Connection point. Maybe it is our reversed present, maybe this place is our reality and the other one we came from is the journey, the special one. So far it has been calm, now we hasten the movement, the wheels, the muscles of the legs. The muscle fever of the imagination, exhaustion before the turn of the road. Consciousness should also be captured with a net to slow down. We need this "once-a-year" moment. We are immersed in the sight. And then she's there. The one whose own silence is part of her everyday life. We hide, we observe. We are partners, we dive together.

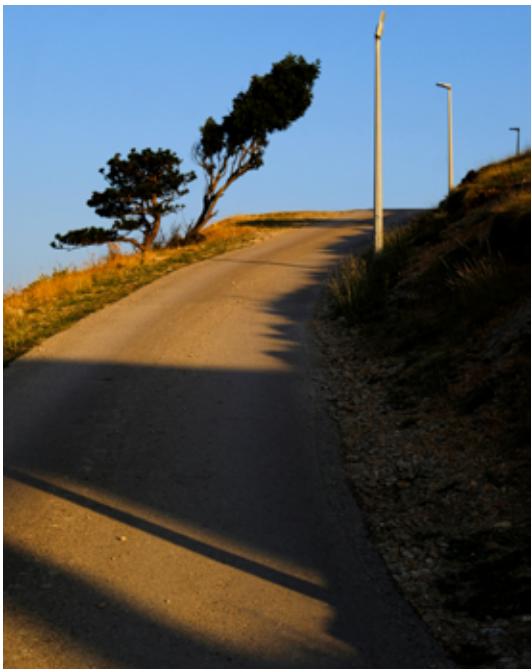
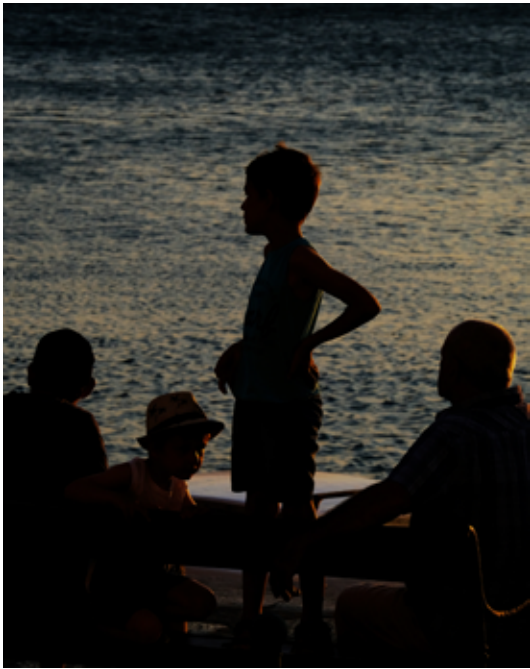
This is no longer the fading heat of June - fuller and yellower. The shadow of the grass is like an

ECG image of the heartbeat. The essence of our holiday is in the color contrasts, in the movement of a tree. Blue has a salty taste. It sticks to our palate as we smile. It makes us move forward. Everything is covered in the today's shade of the sea - blue eyes that absorb our gaze. Light streaks of recognition guide the eye to the center. We are waiting for something to show up that we can take with us. An unrecognizable mass in the water sample, the outline of our face on the surface. The journey: a viewpoint. It can be what we see, but also what it depicts in us. If this experience shines on us, what will our shadow draw on the firewall? At first the foreign inscriptions confuse us. Then we start moving on the streets, we become part of them. Maybe we are no strangers anywhere, only our feelings are. Liberation mixes the air. We reserve a place with our towels. Do we have too strong contrasts: are we too white? Only one end of the leash is visible. The landscape melted into the sunset like a charred piece of wood. Is it still burning? We admire it like an old postcard that only exists in a memory

Postcards from the Sea

2021

Belicza László Gábor esszéi, naplói önálló fotókból létrejött narratívák. Kapcsolatok érzelmi hálózata, feltárások, sejtések és megérzések fűzére.

Talán ez a bensőségesség az, ami élő, természeti és a tárgyi világot összekapcsolja. Nem külső szemlélőként közelítve, a fotók kiemelt pillanatai által az emlékezés folyamatát rögzíti és emeli a vizuális költőiség szférájába.

A múltat átívelő intenzitással szinte jelenvalóságként képes idézni, így az elillanó képet érzéseket megőrző médiumként használja.

Munkái csendes, meditatív világok, portréi empátikus feltárások a visszafogottság méltóságával.

**GAÁL JÓZSEF
FESTŐMŰVÉSZ**

The essays and diaries of László Gábor Belicza are narratives created from independent photographs. Emotional web of relationships, chain of discoveries, impressions and intuition.

Perhaps this intimacy connects the living, natural and material world. As an inner observer point of view, the highlighted moments of the photographs record the process of remembrance and lift his art to the level of visual poetry. In parallel, he is able to evoke the present with flying intensively beyond the past, using the evaporating picture as an emotion preserving medium.

His artworks are silent, meditative worlds, his portrays are empathetic discoveries with tranquil dignity.

**JÓZSEF GAÁL
PAINTER**

Work I-II.

2020-2021

Photo- books

THE SKY ABOVE KÓSPALLAG

LÁSZLÓ GÁBOR BELICZA

Unfamiliarity or the sense of being at home...

One can find themselves on the –sometimes very thin – line between these two feelings when opening up the album of László Gábor Belicza that he created of Kóspallag. He draws our eyes towards faces, landscapes, gestures, touches. But how can the active presence of a community be captured by a machine, from the perspective of a stranger, a newcomer? Who do these images tell us more about – the world in front of the lens or the person behind the camera? To what end does he have this persistent and sensitive attention? I could not answer all these questions, because I keep coming back to others: what nuances can time incorporate? What if it is not just moments that have passed that are captured in these photographs? What if, through a single year of quiet contemplation, he managed to make visible something truly essential of the fleeting beauty and indestructible nature of life?

ÉVA BONCZIDAI
DRAMATURGIST

Idegenség- és otthontapasztalat...

Az ezek között húzódó – olykor igen vékony – határon állhat meg az ember, ha fellapozza Belicza László Gábor kóspallagi albumát. Arcokra, tájakra, gesztusokra, érintésekre irányítja a tekintetünket. Hogyan ragadható meg egy közösség tevékeny jelenléte egy gép segítségével? Egy idegen, egy jövevény szemszögéből? Kiről árulnak el többet ezek a képek – a gép lencséjével szemközti világról vagy a gép mögötti emberről?

Mivégre e kitartó és érzékeny figyelem?

Nem tudnék minderre válaszolni, mert folyton egy újabb kérdéshez érkezem: milyen árnyalatokkal tud ebbe beépülni az idő?

Mi lesz, ha mégsem csak elmúlt pillanatok rögzülnek ezeken a fotókon?

Ha egyetlen esztendőnyi csendes szemlélődés által sikerül láthatóvá tenni valami igazán lényegest az élet illékony szépségéből és eltiporhatatlan természetéből?

BONCZIDAI ÉVA
DRAMATURG

Title: The sky above Kóspallag (Ongoing)

Publisher: Municipality of Kóspallag

Appearance: 2022

Text: Éva Bonczidai / Róbert Kun/ Attila Plachi // Design: Tamás Vajdics

Photos selected by: Éva Bonczidai, László Gábor Belicza // Technical support: Fujifilm Hungary

© laszlogaborbelicza.com

László Gábor Belicza's work titled "Whole" captures the period of mourning and new beginnings. The images that make up the series follow the stages - the very serious and complex emotional process - of mourning, both in their emotional tone and formal composition. The loneliness, the need to be alone is echoed in the portraits of the protagonist by the confrontation with the memories, objects and marks left by the deceased, which can be seen in the interior photos. In the series, there is also a will to keep on living, and even to enjoy the small pleasures of life with a subtle lack of guilt. It takes courage to survive, and with this life experience, social identity develops in a frightening way, the images say. The unique, playful compositions of each image, the subtly distanced yet precise emotional expressions of the different moods suggest an intelligent artist who approaches his subject with humility and respect for the feelings of his models. The images in the series speak the language of contemporary photography, using the tools of personal photography.

EDIT BARTA
AESTHETE

Belicza László Gábor Egész című pályaműve a gyász és az újrakezdés időszakát örökíti meg. A sorozatot alkotó képek, mind érzelmi hangoltságukban, mind formai megfogalmazásukban végigkövetik a gyázmunka – igen komoly és összetett érzelmi folyamatának – egyes stációit. A magány, az egyedül lét igénye a főszereplőről készített portrékon vissza-visszaköszön, az elhunyt emlékeivel, tárgyaival, vagyis a nyomhagyással való szembenézés az enteriőr képeken. A sorozatban megjelenik a tovább élés akarata is, sőt, az élet apró örömeinek finom büntudat nélküli élvezése. Merni kell túlélni, ennek az élettapasztalatnak a birtokában, a szociális identitás ijesztően fejlődik, - üzenik a képek. Az egyes képek egyedi, játékos kompozíciói, a különböző hangulatok finoman távolságtartó, mégis pontos érzelmi megfogalmazásai intelligens alkotóra utalnak, aki alázattal közelíti meg témáját és tiszteletben tartja modelljei érzéseit. A sorozat képei a kortárs fotográfia formanyelvét beszélnek, a személyes fotográfia eszköztárával.

BARTA EDIT
ESZTÉTA

Title: WHOLE (2012-2018) personal work diary
Number of pages and images: 80 pages,
40 color and black and white photographs
For more details:
<https://fotoroom.co/whole-laszlo-gabor-belicza/>

Public Joint's Gibson
2012

H

O

R

• Portraits •

• 2016-2021 •

**Mondjuk ez így a semmi. Nagy semmi.
Megúszós szar. Így még hallgatni sem érdemes.
Meghúzzuk magunkat az állítmány nélküli
mondatainkkal. Elvagyunk csendben tekintet nélkül.
Tegyünk fel valamit, egy kérdést, mondjuk azt, hogy
„Mit nézel, baszd meg?”
Ez adja magát.**

Mint egy ököl arcba, mélyen be a bőr alá, és a lyukon át a szilánkosra tört csontok között benyúlva a körmök a felszín alatti fekete szövetbe marnak. De nem, ez még nem én vagyok. Ez csak egy odabaszott mondat.

Egy kereszt alakú tárgyra feszített tekintet a keresőben. Nem neked szól, nem neked mutatja magát. Nézem ezeket az időbe dermedt arcokat. Téged néztek Engem néznek.

Most már magunkra maradtunk Most már magukra maradtak az arcukkal az arcunkkal Keressünk szóképet, az évgyűrűk helyett jobb lenne valami éles, valami, ami megkarcolja vastagodó bőrünket.

Hátha kioldódik a képből szöveg, valami sorrend. Legyen a kamera éles penge, kés, akármilyen könnyű ölni, mintha azt bárki tudna. Ne nézd le a bölléreket, nem csak a gyógyításhoz kell érteni. Felhasítani egy testet valami éles eszközzel kegyetlenség. Erőszakot tenni a tekintettel, véres szemmel verés helyett szadizmusnak is mondhatjuk. Kilapítasz élő szövetet, húst, rostokat, összehajtogatsz egy testet, kitepsz belőle egy dimenziót, mint egy noteszlapot letörsz egy pillanatot, mint egy lomha cseppkövet, és a végtelenbe nyújtod mégsem lesz a semmiből kevesebb.

Title: Portraits (2016-2021) - Selection of commissioned portraits

Publisher: Self-published

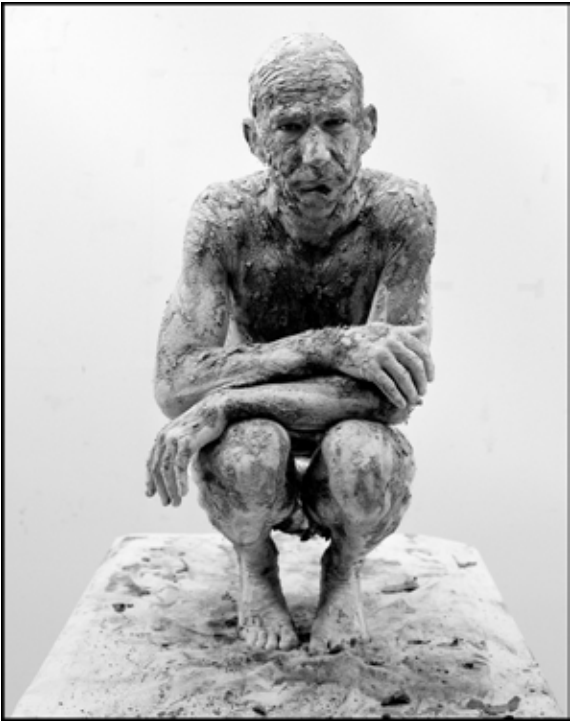
Appearance: 2021

Text: Totth Benedek // Number of pages and images: 140 pages, 80 black and white photographs

For more details: kultura.hu/a-fenykepezes-hatalom-belicza-laszlo-gabor-fotoi/

© laszlogaborbelicza.com

Pontosabbak a lopott ezredmásodpercek bármilyen halotti maszknál és még jobban szétbassza az agyad, ha otthagysz magad bennük. A többit meg észre se vesszük, azok telnek, de sosem múlnak. A lényegről pedig őszintén van értelme, vagy sehogy sem. Nem tudok nem objektív lenni, és még csak állítanom sem kell semmit. Nem lesz könnyű szembesülni. Egy láthatatlan tekintet sugdos alig kivehető szavakat a gép mögül. A kör végtelensége letaglózó, amíg tart a papír vagy pixel minden úgy marad de csak addig. Lemarsz a zsigerek közé, a semmibe, és kirángatod a fekete szövetből, ami odanőtt, ami ott burjánzik, mint a penész a nyirkos földszagú pincében. Vékony bemetszést ejt a szemgolyón, és behatol be a szemüregbe, majd egyre mélyebbre fúr, végigtapogatja az idegeket, a zsigerek közül kikaparja azt, amiből sosem lesz por vagy hamu. Az arcra ez talán még inkább igaz. De a katarzis így sem maradhat el, még ha lassú is lesz és sokáig sajogni fog. A hagyma lehántott rétegei alatt szeretnénk valaki mást látni mosolyogva nézünk bele a késbe, vakon mást látunk ez az igazi mutatvány.

TOTTH BENEDEK
IGAZI MUTATVÁNY
Belicza László Gábornak

Stolen milliseconds are more accurate than any death mask and will fuck up your brain even more if you leave yourself in them. And the others we don't even notice, they pass, but they never go away. Talking about substance only makes sense if we do it honestly, or not at all. I can't be non-objective, and I don't even have to claim anything. It will not be easy to face.

An invisible gaze whispers barely audible words from behind the machine. The endlessness of the circle is overwhelming, as long as the paper or pixel lasts, everything stays the same, but only until then. You reach down into the guts, into the void, and pull out of the black fabric what has grown there, what is growing like mould in a damp, earth-smelling cellar. It makes a thin incision in the eyeball and penetrates the eye socket, then drills deeper and deeper, probing along the nerves, scraping out of the viscera what will never become dust or ash. This is perhaps even more true for the face. But the catharsis will still not be missed, even if it will be slow and it will hurt for a long time. Underneath the peeled layers of onion, we want to see someone else, we smile and look into the knife, blindly seeing someone else and that is the real stunt.
(snippet)

BENEDEK TOTTH
A REAL STUNT
To László Gábor Belicza

Andris Budapest, 2010 - Lukács Andor: Székelyderek című tárlatához, Műcsarnok

Lukács Andor művész Budapest, 2010

CV

BIOGRAPHY

László Gábor Belicza (1991) photographer, graduated from the University of Kaposvár in 2016, he has been publishing his photographic works since that year. His first photo essay (Whole, 2012-2016) was selected in 2016 as one of the ten most outstanding photo projects of the year by FotoRoom. He is not specifically an exhibiting artist, he is more fulfilled in creating art books. His works can be found in the Rippl-Rónai Museum, the Kunsthalle, the Herman Ottó Museum, and the Petőfi Literary Museum. His works are deep and empathetic, exploring, in particular, the most extreme layers of personalities and social spheres. Diary-like photographic essays and narratives combined with subjective impressions are the most characteristic attributes of his thinking about photography.

PRESS & PUBLICATIONS

2022

- **The Pupil Sphere** - Wes Foster - The Sky Above Kóspallag
- **Viszont.hu** - István Bielik - strangeness and home experience, The Sky Above Kóspallag
- **Life Framer** - a selection from the work: The Sky Above Kóspallag

2021

- **PAPER JOURNAL** - Diary by László Gábor Belicza
- **PUNKT.hu** - László Baki, Éva Bonczidai- everyday life in a village in Börzsöny - The Sky Above Kóspallag
- **Pearl-Press** - Issue IV. Courtship

2020

- **IN Coversation With** - Gettind BY - Kristina Sergeeva and Michaela Nagyidaiová
- **ColorTag magazine** - Colors of quarantine
- **GLEANMAG** - László Gábor Belicza - diary 2020
- **ARTDOC Magazine** - New World online
- **Kultúra.hu** - „The main thing is their weekday personality” - Photos of László Gábor Belicza

2019

- **Fidelio** - Portrait album published about the emblematic musicians.
- **INDEX** - János Haász, Orsi Ajpek: 10 years of Live Music
- **KUNSTHALLE blog** - Judit Hangyál: Only the man!

2017

- **Fotoroom** - The Ten Best New Series that Premiered on FotoFirst
- **SCOPIO editions** - Diana Carvalho: Whole (2012–2016)
- **thingscreatedbypeople** - Sara Miller: Whole (2012–2016) by László Gábor Belicza
- **Phosmag** - Chiara Raffo: László Gábor Belicza: Whole (2012–2016) Book
- **iGNANT** - Whole (2012–2016)

2016

- **Stilblog** - Petra Hoffmann: Family history on photos
- **For–Example** - Nick Sellek: László Gábor Belicza on For–Example
- **Paper Journal** - Patricia Karallis: Whole! on Paper Journal
- **B0000000M!** - Jeff Hamada: Photographer Spotlight
- **Art Opology** - Vincent Urbani: Photo essay by László Gábor Belicza
- **F–STOP Magazine** - Issue, The Human Body – 76 photographers from all over the world selected by: Sarah Hadley

INTERVIEWS

2022 Fujifilm Hungary: My Fuji story

2021 Turista Magazine - **Péter Lánczi**: The Sky Above Kóspallag - a Börzsöny village with details that come to life

2019 Kultura.hu - **Ayhan Gökhan**: Eight lightminutest far from the Present, Kultura.hu

2016

- **thisispaper** - **Tasya Kudryk**: Family Diary
- **FotoRoom** - **Graziano Ferri**: Interview, FotoFirst – László Gábor Belicza Captures His Nephew’s Mourning for the Loss of His Father
- **Neighbourart** - **Lili Zentai**: László Gábor Belicza, photographer

SELECTED EXHIBITIONS

2022

- **Going East”** - in Ljubljana, at Photon gallery
- **Image Nation PARIS**, new eyes talent - **Joseph Gallerie**

2020

- Capazine – Let’s Dance, **Capa Centre – Projekt room**
- Fatalines - Video Installation of Andor Lukáts, Portraits of László Gábor Belicza, **Kunsthalle, Budapest**
- Redefining Boundaries **faVU VUT gallery, Brno, Czech Republic**

2019

- Studio of Young Photographers, Flow, **Contemporary Artists Studio, Budapest**

2018

- **New Visegrad Photography** Lóvasút Cultural Center Curated by: Gábor Arion Kudász
- New Visegrad Photography - **Latarka Gallery, Budapest**

2017

- **V4 -Citylight Projekt Budapest, Prague, Warsaw, Bratislava**
- **Petőfi Literature Museum**, PHOTOBOOK3.0, Margó,
- **Neigh-bourART, Brody House, Budapest**

2016

- **Artplacc - Contemporary Art and Design Festival, Tihany**
- **FUGA - Architecture Center of Budapest**, University degree exhibition

2015

- **Derkovits Gyula Cultural Center and Gallery**, The Human’s Cosmos (solo exhibition)
- Art Mill - **Cultural Center of Szentendre, National Association of Hungarian Artists**, Szentendre,

2014

- Sound, Photo, Garden, **Rippl Rónai Art Festival, Kaposvár**

2013

- Sinapsis, **Széchenyi National Library**, Örkény 1 minute, Budapest,

2012

- **ArtLAB - Contemporary Art festival, Sepsiszentgyörgy, Romania**
- Millenáris Park, 1 minute novels, Budapest
- House of Arts, Miskolc, photo gallery

AWARDS & SCHOLARSHIPS

- 2022
- National Cultural Fund Photography scholarship
 - National talent programme scholarship (The Sky Above Kóspallag)

- 2021
- National Cultural Fund Photography scholarship

- 2020
- Lifeframer – Human Body, Honorable mention
 - National Cultural Fund Photography scholarship

- 2018
- Sapixel, Kolozsvár, Romanian Photography Salon – I. place

- 2017
- Budapest PhotoFestival portfolio review special prize

- 2016
- Hellodesign.org, Whole (2012–2016) Talent Award
 - Ph.21 Gallery shortlist
 - University of Kaposvár, Student of the year scholarship

- 2015
- National Student Conference of Art, I. place, Budapest

- 2013
- Photo review: National Youth Council special award
 - Hungarian Youth Photo review, III. place

- 2012
- Szellemkép School scholarship

- 2011
- Herman Ottó Museum - annual scholarship of the Miskolc House of Arts - I. place

ART MARKET

2017-2021
Art market Budapest / HU

2015-2016 Vienna PhotoBook Festival - Vienna / AT

2016 Ukmukfukk Zinefeszt - Budapest / HU

2016 / MAMAVORE Photobook and Zine / OMNIVORE Gallery / HU

MEMBERSHIPS

2019 - Studio of Young Photographers

2019 - Association of Hungarian Photographers •

BOOKS

2016 Whole (2012–2016)

2021 Portraits (2016-2021)

2022 The sky above Kóspallag

STUDIES

2013-2016

- University of Kaposvár, Faculty of Art, Photography BA, Kaposvár

2012-2013

- Szellemkép School, Budapest

2007-2012

- Balázs Győző Reformed and Art Lyceum, Applied Photographer, Miskolc

ARTWORKS IN PUBLIC COLLECTIONS

Petőfi Literature Museum

Herman Ottó Museum

Kunsthalle, Budapest

Miskolc Gallery - Collection of Arts

laszlogaborbelicza@gmail.com

+36 70 612 8578

laszlogaborbelicza.com

instagram.com /laszlogabor.b

Budapest
2022